Schubert András

Tükörszimmetria

Jancsi rémálomból ébredt. Végérvényesen összevesztek Juliskával, és egy falat húztak a lakás közepére. Jancsin átfutott, hogy milyen szerencse, hogy két fürdőszoba van, de mi lesz a konyhával? A válasz elől az ébredésbe menekült. A rémálmot azonban rémébredés követte. Valóban végérvényesen összevesztek Juliskával. Juliska este elment. A mobilját nem vette fel, és senki nem tudott róla semmit.

Jancsi kibotorkált a fürdőszobába. Felkapcsolta a villanyt. A tükörbe nézett. A tükörből Juliska nézett vissza rá. Jancsi nem volt meglepve. Érezte, hogy nem mehetett messzire. Jancsi borotválkozni kezdett. Nem esett nehezére. Tükör nélkül, sötétben is meg tudott borotválkozni. Meg is tette nem egyszer, ha bántotta a kora reggeli fény. Letette a borotvát.

– A füled alatt, ahol szokott, maradt egy kis borosta – szólt rá a tükörből Juliska.

Jancsi bizonytalanul valami köszönetfélét morgott a tükörnek, és kiigazította a hibát.

Juliska hallotta, hogy Jancsi öltözködik, és kimegy az előszobába. Indulás előtt Jancsi belenézett az előszobatükörbe, Juliska onnan figyelte.

– Slampos vagy. Mit fog szólni a titkárnőd?

– Már megint kezded? – csattant fel Jancsi. A tükörbe nézve azonban csak saját magát látta. Nem is találta magát slamposnak. Vállat vont, és becsapta maga mögött az ajtót.

Juliska hallotta, hogy a garázsban Jancsi elindítja a kocsit. Ahogyan az autó távolodott, Juliska tűnődött, hogy ránézzen-e Jancsira a visszapillantó tükörből.

– Amilyen hebehurgya, még ijedtében nekimegy egy lámpaoszlopnak – beszélte le magát róla.

Jancsi beért az irodába. A titkárnője már várta.

– Szeretem magában, hogy mindig olyan, mintha skatulyából húzták volna ki – mosolygott rá. Aztán elbizonytalanodott. – Talán nem aludt ma otthon?

Jancsi morgott valamiféle családi kötelezettségekről, majd gyorsan beletemetkezett a munkába. Hamarosan felállt, és kiment a mosdóba. A tükörben ott volt Juliska. Nem volt kárörvendő, inkább csak rezignált mosollyal nyugtázta az eseményeket. Jancsi kifakadt.

– Ez vagy te! Mindent előre látsz, mindent jobban tudsz. Mit gondolsz, meddig lehet ezt bírni?

– De hát tudod, hogy mindig csak miattad csinálom! Még arra is én figyelek, hogy a titkárnődnek tetsszél.

– Tudod mit? Ne figyelj! Majd keresek olyan titkárnőt, akinek akkor is tetszem, amikor szerinted slampos vagyok.

Juliska összeráncolta a homlokát, és résre zárta a szemeit. Jancsi túl jól ismerte ezt a tekintetet, de most nem hunyászkodott meg tőle.

– Én is szívesen osztanám az észt egy tükör mögül, figyelve, ahogy mások vásárra viszik a bőrüket. Lehet, hogy neked mindig igazad van, de az kevés. Valakinek tenni is kell érte valamit.

A tükörhöz fordult, de onnan csak a saját feldúlt ábrázata nézett vissza rá. Hátrasimította a haját, és visszament az irodába. Rápillantott a titkárnőjére. Ő is mindig olyan, mintha skatulyából húzták volna ki. Biztosan őt is figyeli valaki a tükörből. Talán az anyukája. Visszament az íróasztalához. A titkárnőt korábban elengedte, és ő késő estig dolgozott. Juliskát nem látta sem a mosdó tükrében, sem másutt.

Amikor hazaért, az előszobatükörben is csak saját hullafáradt arcát látta. A lakás közepén viszont egy fal húzódott. Önkéntelenül a konyha felé nézett. Egy jól felszerelt kis főzőfülkét látott. Elégedetten bólintott, megmosakodott, és az ágyba zuhant.

Maga is kíváncsi volt, mire ébred reggel.